

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem projednal ve veřejném zasedání konaném dne 17. prosince 2019 odvolání obžalovaného [REDAKCE] narozeného [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 10. 2019, č. j. 7 T 16/2019-157, a rozhodl

takto:

Podle § 256 tr. ř. se odvolání **zamítá**.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 21. 10. 2019, č. j. 7 T 16/2019-157, byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným přčinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) zák. č. 40/2009 Sb. trestního zákoníku a za to byl odsouzen podle § 337 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
2. Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se obžalovaný uvedeného přčinu dopustil tím, že dne 12. 7. 2018 v přesně nezjištěném čase ve [REDAKCE] okres Most, kde vykonával trest odnětí svobody, se na výzvu zaměstnance věznice odmítl podrobit opatření k potlačování zneužívání omamných a psychotropních látek a jedů, když odmítl poskytnout vzorek své moči za účelem testování na přítomnost návykových látek, ačkoli mu v tom nebránily žádné zdravotní překážky, a byl si vědom, že tím porušuje režim věznice daný zákonem č. 169/1999 Sb., a takového jednání se při výkonu trestu dopustil opakovaně, kdy za takové a obdobné jednání již byl opakovaně kázeňsky potrestán, a to dne 24. 1. 2018 rozhodnutím [REDAKCE] a dne 23. 2. 2018 rozhodnutím [REDAKCE] a dne 5. 4. 2018 rozhodnutím [REDAKCE] přičemž během výkonu trestu odnětí svobody si neplnil své povinnosti, nedodržoval vnitřní řád věznice, nerespektoval nařízení a pokyny zaměstnanců věznice, byl nepřízpůsobivý, vytvářel konfliktní situace.
3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný prostřednictvím svého obhájce v zákonné lhůtě odvolání, které původně směřovalo proti výročkům o vině a trestu. Před zahájením veřejného zasedání obžalovaný rozsah podaného odvolání omezil v tom směru, že nadále již brojí toliko proti výroku o trestu odnětí svobody, který shledává jako nepřiměřeně přísný. Domáhá se toho, aby mu byl uložen trest nespojený s přímým výkonem odnětí svobody, resp. aby mu byl uložen přiměřený alternativní trest, a to za situace, kdy byl dne 4. 12. 2019 propuštěn z výkonu trestu, a je připraven už nadále žít řádný život, a jeho návrat do věznice (byť na 4 měsíce) by byl pro něj spíše kontraproduktivní. Obžalovaný zdůrazňuje, že má zajištěné ubytování, příslib veřejného zaměstnání i splácení dluhů. Přiměřený alternativní trest by tak byl rozhodně vhodnější formou, resp. příležitostí co nejdříve konečně začít žít řádný život.
4. Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací přezkoumal podle ustanovení § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost jen těch oddělitelných výroků, proti nimž bylo podáno odvolání, jakož i správnost postupu řízení, které jim předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
5. V řízení předcházejícím vydání napadeného rozsudku byla dodržena všechna příslušná procesní ustanovení trestního řádu, a to nejen ta, jimiž je zabezpečeno uplatnění práva obžalovaného na obhajobu, ale i ta, která ukládají soudu povinnost zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Potud tedy předmětné řízení nevykazuje vad či nedostatků, ostatně ani tyto nejsou odvoláním namítány.

6. Zároveň je třeba uvést, že projednávaná trestní věc byla na základě usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 9. 5. 2019, č. j. [REDAKCE] vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí, přičemž nutno konstatovat, že soud prvního řízení se v novém řízení s pokyny odvolacího soudu náležitým způsobem vypořádal.
7. Soud prvního stupně nepochybil, když po provedeném hlavním líčení uznal obžalovaného vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. g) tr. zákoníku, neboť bylo prokazatelně zjištěno, že mařil rozhodnutí soudu tím, že se dopustil závažného jednání, aby zmařil účel trestu. V tomto směru je tedy možno považovat rozhodnutí soudu prvního stupně za správné a v souladu se zákonem, když samotný obžalovaný, ale ani státní zástupce proti těmto závěrům neměli žádné výhrady.
8. Stejně zjištění stran absence pochybení shledal odvolací soud i ve směru výroku o trestu odnětí svobody. Především je třeba uvést, že soud prvního stupně se náležitě zabýval otázkou, jaký trest obžalovanému za spáchané a prokazané jednání uložit tak, aby byla splněna kritéria proklamovaná ustanoveními § 38 a § 39 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku. Trest odnětí svobody, který byl obžalovanému soudem prvního stupně uložen, odpovídá povaze a závažnosti činu i dosavadnímu způsobu života obžalovaného. Soud prvního stupně při úvaze o trestu zvážil všechny významné okolnosti a skutečnosti a v odůvodnění napadeného rozsudku je také v potřebném rozsahu rozvedl. Uložený trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců, což je při samé spodní hranici zákonné trestní sazby § 337 odst. 1 tr. zákoníku, umožňující uložit trest odnětí svobody až na dvě léta, je zcela v souladu i s účelem trestu, a rozhodně není trestem nepřiměřeně přísným.
9. Soud prvního stupně nepochybil ani v tom ohledu, pokud obžalovanému uložený trest odnětí svobody stanovil jako nepodmíněný, tedy spojený s bezprostředním omezením jeho osobní svobody. Je evidentní, že pouze takovýto trest jej může přivést k tomu, aby si konečně uvědomil negativní důsledky dopadající na jeho osobu, jež jsou spojené s pobytem ve věznici, a vyvaroval se už do budoucna páčání další trestné činnosti. V této souvislosti nelze ponechat bez povšimnutí, že obžalovaný se vytýkaného jednání dopustil navzdory tomu, že byl za identickou trestnou činnost (§ 337 odst. 1 písm. g/ tr. zákoníku) ve věci vedené u Okresního soudu v Kladně pod sp. zn. [REDAKCE] a druhově totožnou trestnou činností (§ 337 odst. 1 písm. i/ tr. zákoníku) ve věci vedené u Okresního soudu v Lounech pod sp. zn. [REDAKCE] odsouzen shodně k podmíněným trestům odnětí svobody, ohledně nichž došlo vždy k jejich nařízení, a to dne 9. 10. 2017, resp. 18. 3. 2014, kdy na druhém místě zmiňovaný nepodmíněný trest odnětí svobody obžalovaný vykonal dne 24. 4. 2016. Současně nelze pominout ani to, že obžalovaný se předmětné trestné činnosti dopustil necelý rok poté, co dne 31. 7. 2018 nabyl právní moci rozsudek Okresního soudu v Karlových Varech ve věci vedené pod sp. zn. [REDAKCE] jímž byl odsouzen pro zločin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku a přečin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 1 tr. zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání třiceti měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Na obžalovaného je tudíž nutno pohlížet jako na obecného, druhového i speciálního recidivistu, na něhož uložené nepodmíněné tresty odnětí svobody, které dílem před spácháním posuzované trestné činnosti vykonal, neměly žádný výchovný vliv. Uložení alternativních trestů např. v podobě trestu domácího vězení či trestu obecně prospěšných prací ve světle výše nastíněných skutečností ve vztahu k obžalovanému jako osobě z pohledu trestní minulosti již narušené, vykazující výrazné sklony k páčání úmyslné trestné činnosti, nepřipadá absolutně v úvahu. Odvolací soud nepřehlédl, že obžalovaný má zajištěné bydlení i příslib zaměstnání; nicméně jen tyto okolnosti samy o sobě nemohou, s přihlédnutím k recidivě obžalovaného i jeho vysoce negativnímu chování ve výkonu trestu odnětí svobody, kdy se nebyl ani schopen přizpůsobit podmínkám výkonu trestu ve věznici, eliminovat jiný závěr ohledně výroků o trestu a způsobu jeho výkonu, než jaký učinil soud prvního stupně v původním rozhodnutí. V daném případě jde jen

o krátkodobý výkon trestu a obžalovanému tak nic nebrání v tom, aby bezprostředně poté, co jej vykoná, nastoupil cestu řádným způsobem žijícího člověka, jak to proklamoval už nyní u veřejného zasedání před odvolacím soudem.

10. Pro výkon trestu soud prvního stupně správně zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, a to zcela v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy v souvislosti s novelou trestního zákoníku, provedenou zákonem č. 58/2017 Sb., účinným od 1. 10. 2017, trestní zákoník rozlišuje již pouze dva typy věznice, a to věznici s ostrahou a věznici se zvýšenou ostrahou, přičemž pro zařazení odsouzeného do věznice se zvýšenou ostrahou nebyly splněny zákonné podmínky.
11. Ze všech shora uvedených důvodů nebylo odvolání obžalovaného [REDAKCE] shledáno důvodným, a proto jej Krajský soud v Ústí nad Labem jako soud odvolací podle § 256 tr. ř. zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **dovolání**. Dovolání může podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch odsouzeného pro nesprávnost kteréhokoliv výroku rozhodnutí, a odsouzený pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, které se ho bezprostředně dotýká. Odsouzený může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání odsouzeného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by tak bylo označeno. Dovolání lze podat ve lhůtě dvou (2) měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému směřuje, a to u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (tj. Okresní soud v Mostě). O podaném dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně. Dovolání musí obsahovat (vedle obecných náležitostí uvedených v § 59 odst. 3 tr. řádu) i údaje, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen uvést, zda dovolání podává ve prospěch či v neprospěch odsouzeného. Rozsah a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Náklady trestního řízení o zcela bezvysledně podaném dovolání činí **10 000 Kč**.

Ústí nad Labem 17. prosince 2019

Mgr. Tomáš Plha v. r.
předseda senátu

Hana
Bláhová
Datum:
2020.01.20
08:25:50 +01'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Hana Bláhová.